

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน
ฉบับที่ ๖๙
ว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับสัมภาระติดตัวผู้โดยสาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ คณะกรรมการการบินพลเรือนโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกข้อบังคับให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ และบุคคลอื่นในอากาศยานต้องปฏิบัติตามเพื่อความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ในข้อบังคับนี้

“สัมภาระติดตัว” หมายความว่า ของที่ผู้โดยสารนำขึ้นไปในห้องโดยสารอากาศยาน

“เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน” หมายความว่า นักบิน และพนักงานต้อนรับบนอากาศยาน (Cabin Crew) ที่ปฏิบัติหน้าที่ในเที่ยวบินนั้น

“อริบดี” หมายความว่า อริบดีกรมการขนส่งทางอากาศ

ข้อ ๒. ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศจัดทำประกาศเกี่ยวกับจำนวน ขนาด และน้ำหนักของสัมภาระติดตัวที่อนุญาตให้นำขึ้นไปในห้องโดยสารอากาศยานของตน และประชาสัมพันธ์ให้ผู้โดยสารและประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

หลักเกณฑ์และวิธีการการจัดทำประกาศและการประชาสัมพันธ์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อริบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓. เว้นแต่ในกรณีภัยคุกคามด้านการบินพลเรือน ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องยินยอมให้ผู้โดยสารนำของดังต่อไปนี้ ขึ้นไปในห้องโดยสารอากาศยานของตน และไม่ให้นำรวมอยู่ในจำนวนสัมภาระติดตัวตามข้อ ๒.

(๑) กระเป๋าถือ (Small Handbag or Pocket or Purse) ขนาดความกว้าง ๑๐ นิ้ว ยาว ๑๕ นิ้ว ลึก ๕ นิ้ว หรือโดยรวมทั้งสามด้านไม่เกิน ๓๐ นิ้ว และ น้ำหนักไม่เกิน ๑.๕ กิโลกรัม ทั้งนี้ให้รวมถึงกระเป๋าที่บรรจุคอมพิวเตอร์พกพาด้วย

(๒) ไม้เท้าสำหรับผู้สูงอายุ หรือไม้ค้ำยันสำหรับคนป่วย คนทุพพลภาพ หรือผู้ที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้

(๓) กล้องถ่ายรูปหรือกล้องส่องทางไกลขนาดเล็ก

(๔) อาหารสำหรับเด็กทารกในระหว่างเดินทาง

(๕) สัมภาระติดตัวอื่น ๆ ตามที่อริบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศยินยอมให้นำสุนัขหรือสัตว์ช่วยในการมองเห็นหรือ การได้ยินสำหรับผู้โดยสารซึ่งตาบอดหรือหูหนวกที่ไม่สามารถขาดสุนัขหรือสัตว์ดังกล่าวได้ขึ้นไปใน ห้องโดยสารอากาศยาน ไม่ให้นำรวมเป็นจำนวนสัมภาระติดตัว

ข้อ ๔. ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องไม่ยินยอมให้มีการนำสัมภาระติดตัวขึ้นไปใน ห้องโดยสารอากาศยาน เว้นแต่สัมภาระนั้นได้ผ่านการตรวจสอบจำนวน ขนาด และน้ำหนักแล้ว

ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศแจ้งให้ผู้โดยสารซึ่งมีสัมภาระติดตัวที่มีจำนวน ขนาด และ น้ำหนัก ไม่เป็นไปตามที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศประกาศตามข้อ ๒. นำสัมภาระดังกล่าวไป ลงทะเบียน (Check-in) หากผู้โดยสารไม่ยินยอมปฏิบัติตาม ผู้ดำเนินการเดินอากาศอาจปฏิเสธไม่ให้ ผู้โดยสารนั้นเดินทางไปกับอากาศยานของตน แต่ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศยินยอมให้ ผู้โดยสารนำสัมภาระดังกล่าวขึ้นไปในห้องโดยสารอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้อง รับผิดชอบในความปลอดภัยของอากาศยานและผู้โดยสารในเที่ยวบินนั้น

ข้อ ๕. ผู้โดยสารมีหน้าที่จัดเก็บสัมภาระติดตัวในห้องโดยสารอากาศยาน และ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานเกี่ยวกับการจัดเก็บสัมภาระติดตัวดังกล่าว

ข้อ ๖. ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยจากภัย คุกคามด้านการบินพลเรือน อธิบดีอาจประกาศห้ามมิให้ผู้โดยสารนำสัมภาระติดตัวขึ้นไปในห้อง โดยโดยสารอากาศยาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดในเที่ยวบินใด หรือช่วงเวลาใด หรือ เส้นทางใดก็ได้

ข้อ ๗. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่ข้อ ๒. ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายวันชัย ศรทุลทัต)

ปลัดกระทรวงคมนาคม

ผู้อำนวยการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประธานคณะกรรมการการบินพลเรือน

(๑๒๓ รจ. ฉบับพิเศษ ตอนที่ ๑๐๒ ง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙)